

ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου ἐξύπνου μὲ ὄχι πολλὰ εἰάρεστον διάθεσιν. Οἱ μέθυσοι καὶ ἄσωτοι ὑπόκεινται περισσό-
τερον εἰς τὰς ἐφόδους του παρὰ ὅσοι εἶναι ἐγκρατεῖς.
Οἱ ἄνδρες καὶ μάλιστα οἱ ἐφηβοὶ ὑπνοβατοῦν συχνό-
τερα παρὰ αἱ γυναῖκες καὶ γέροντες, ἢ ὅσοι εἶναι πολλὰ
νέοι. Ἡ πληθωρική κατάστασις τῆς κρίσεως, πρὸς
τούτοις, προδιαθέτει τινὰς εἰς τὴν ὑπνοβασίαν. Ὅθεν
συμφέρι εἰς τοὺς οἰνόφλυγας καὶ ἀδδηφάγους, ἂν δὲν
θέλωσι νὰ τοὺς προσαφθῇ καὶ τὸ ἐπίθετον, ὕπνοβα-
ται, νὰ περιορίσωσι τὰς ὀρέξεις των, καθότι προσιπο-
μεν ὅτι μετὰ τὴν ὑπνοβασίαν ἔπεται παντελὴς ὀλεθρος
τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, ἢ μανία.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

ΓΝΩΡΙΖΩ ἓνα, κοσμοπολίτην, ὅστις ἀδιακόπως πε-
ριπλανᾶται. Τὸ πᾶν ἀφαιρεῖ, καὶ τὸ πᾶν ἀντικαθι-
στᾷ. Εἶναι ἀλαλος, πλὴν ὀμιλεῖ ὄλας τὰς γλώσσας,
καὶ κρίνεται ὁ πλεόν εὐγλωττος ἀπὸ τοὺς ῥήτορας.
Καθησυχάζει ὄλας τὰς ἐριδας, ὄλους τοὺς θορύβους,
ὑποκινεῖ δὲ καὶ προάγει ὄλας τὰς διαφορὰς καὶ τὰς
κρισολογίας. Διεγείρει τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν δειλίαν
ἐρεθίζει· ἀντίσταται εἰς ὄλα τὰ πελάγη, κατασπᾷ ὄλα
τὰ ἀντιφράγματα, καὶ ποῦποτε δὲν διατρίβει. Σμι-
κρύνει ὄλας τὰς γεωγραφικὰς διαστάσεις, αὐξάνει δὲ
ὄλας τὰς ἡθικάς. Κάμνει τραχυτέρας ὄλας τὰς κοι-
νωνικὰς ἀνωμαλίας, ἢ ἐξισάζει αὐτάς. Ἐχει δύναμιν
εἰς ὄλα τὰ ἐπιτηδεύματα. Προμηθεύει ἀνάπαυσιν,
καὶ ἀποδιώκει τὸν ὕπνον. Εἶναι ὁ κραταῖος βραχίων
τῆς τυραννίας, καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ὁ ἐγγυητής. Ἡ
ἀρετὴ περιφρονεῖ αὐτὸν, καὶ μ' ὄλον τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ
νὰ τῆς λείψῃ. Ἡ παρουσία του γενᾶ τὴν ὑπερηφα-
νίαν· ἢ ὁ ἀπουσία του τὴν ταπεινώνει. Εἶναι θρασὺς,
προστακτικὸς, καὶ ἀναίσχυντος· ἐνταυτῷ φιλάνθρωπος
καὶ πρόθυμος εἰς τὸ βοηθεῖν. Εἶναι τῶν φίλων ὁ
ἄριστος, καὶ τῶν ἐχθρῶν ὁ κινδυνωδέστατος· ὁ σοφώ-
τατος, καὶ ὁ ὀλεθριώτατος, τῶν συμβούλων. Τοῦ μὲν
ἄσωτου ἐρημόνει τὰς γαίας καὶ τοὺς οἴκους· τὸν δὲ
προβλεπτικὸν βοηθεῖ νὰ ἐπισωρεῖ. Ἀθάος αὐτὸς,
διαφθείρει τὴν ἀθωότητα. Εἰς ὄλα τὰ ἐγκλήματα
παροτρύνει, προστατεύει ὄλας τὰς κακίας, καὶ προσβάλ-
λει ὄλας τὰς ἀρετάς. Εἶναι τὸ εἰδωλον παγκοσμίου
λατρείας. Ἐδνη καὶ ἄτομα ζητοῦν νὰ κατέχωσιν αὐ-
τὸν ἀποκλειστικῶς, ἂν καὶ ἦναι ὁ ἀμοιβαῖος καὶ ἀναγ-
καῖος διερμηνεύς των. Ἐπιφέρει ἡδονὴν καὶ κόρον.
Ἐξίσου χρησιμεύει εἰς τὰς φαντασιώδεις καὶ τὰς ἀλη-
θεῖς χρείας, ὡς καὶ εἰς τὴν φιλοκαλίαν καὶ τὰ πάθη.
Δίδει τροφήν καὶ παίγνια εἰς τὴν νηπιότητα· εἶναι δὲ
τροφήν καὶ παίγνιον εἰς τὸ γηρατεῖον. Φέρει ἄρτον εἰς
τὸ στόμα τοῦ παραλυτικοῦ, καὶ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ
δολοφόνου. Κωφαίνει πρὸς τοὺς ἰκετεύοντας αὐτὸν
πένητας, καὶ τρέχει ἀπρόσκλητος εἰς τοὺς καταχρωμέ-
νους αὐτὸν πλουσίους. Κάμνει πολλὰ συνοικέσια, καὶ
διαιρεῖ πολυαριθμούς οἰκογενείας. Ἡ φυσικὴ αὐτοῦ

διάθεσις εἶναι νὰ περιφέρεται ἀδιαλείπτως. Ἀρμύζει
πρὸς πᾶν εἶδος ὑπηρεσίας, ἀλλὰ μ' ὄλον τοῦτο περι-
πλανᾶται. Ἄν ἔλθῃ πρὸς σέ, ἔρχεται διὰ νὰ φύγῃ.
Ἄν τὸν κρατήσῃς, τίποτε δὲν χρησιμεύει, κοιμάται.
Φρόντισε ὥστε νὰ ἐπιστρέψῃ, διότι τὰ πάντα ἐξεύρει
νὰ κάμνῃ· εἰς ὄλα ἐπιτυγχάνει. Ἄν θέλῃς ὑπόυργη-
μα, τίτλους, τιμὰς, ἢ καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, διευθύνθητι
πρὸς αὐτὸν· γνωρίζει ὄλας τὰς ἀποθήκας, ἔχει ὄλας
τὰς κλεῖς. Εἴτε ἀδύνατος εἶσαι εἴτε δυνατός, ἐμπορεῖ
νὰ σέ κάμῃ Κροῖσον ἢ Ἴρον. Ὅποιος καὶ ἂν ἦσαι,
ἐμπορεῖ νὰ σέ εἰσάξῃ εἰς τὰ ἀνακτόρια. Χωρὶς αὐτοῦ
πρίγκιπες ἤθελον ἀναγκασθῆν νὰ κάμνωσι τὰ ἰδιά-
των ὑποδήματα· ἢ δυσειδὴς Μάρθα ἤθελε μένειν ἀνύ-
πανδρος· ὁ Βουβάρδος ἤθελεν εἰσθαι χειροτέχνης· καὶ
ἢ Ῥοδόπη ἤθελεν εἰσθαι σεμνὴ γυνή. Αὐτὸς εἶναι
εἰς τὸ μέσον παντός ἀγαθοῦ καὶ παντός κακοῦ. Ἐκαυ-
σε τὴν Κοπενάγην, καὶ ἀκοδόμησε τὴν Πετρούπολιν.
Εἶναι ἀδρανὴς, καὶ μ' ὄλον τοῦτο κινεῖ τὰ πάντα. Εἶ-
ναι ἄψυχος, καὶ ὅμως ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου. Εἰς τὸ
πλήρωμα τῆς δυνάμεώς του, ἂν θέλῃ νὰ χαρίσῃ ὑγείαν,
στέλλει τὸν Ἴπποκράτην· ἂν θέλῃ νὰ περιφρονήσῃ τὸν
θάνατον, ἀνεγείρει πυραμίδας. Τελευταῖον, καίτοι
ἀπὸ τὴν γῆν βλαστήσας, λογίζεται θεός. Ἄλλὰ περὶ
τίνος λαλεῖς;

Η ΠΟΛΙΣ ΛΕΙΨΙΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΣ, ἐμπορικῶς, καὶ ἱστορικῶς θεωρου-
μένη ἡ Λειψία εἶναι πόλις πλείστου ἀξία· ὡς δὲ καὶ
πρὸς τὰ τρία ταῦτα σκοπὸν ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος
νὰ θεωρήσωμεν αὐτήν. Πρῶτον ὅμως θέλομεν ὀμιλή-
σειν περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς τοποθεσίας της.

Ἡ Λειψία ἦτο καταρχὰς μικρὰ κώμη, οἰκοδομηθεῖ-
σα ὑπὸ τῶν Σλαύων κατὰ τὴν συρροὴν τοῦ Πάρδου καὶ
Πλείσσου, περικυκλωμένη δὲ ὑπὸ φιλυρῶν. Ἐκ τῆς τελευ-
ταίας περιστάσεως λέγεται ὅτι ἔλαβε τὸνομά της· διότι
τὰ δένδρα ταῦτα καλοῦνται εἰς τὴν γλώσσαν τῶν Σλαύων
Λίπ, Λίπα, ἢ Λίψκ. Τὴν σήμερον ἡ πόλις κατέχει
ἐν μίλιον τὸ μῆκος, τρία δὲ τεταρτημόρια τοῦ μιλίου τὸ
πλάτος, ἐπὶ ἐκτεταμένης πεδιάδος, τὴν ὀποίαν δαφιλῶς
ποτίζουσιν οἱ δύο προειρημένοι ποταμοὶ, ὡς καὶ δύο
ἄλλοι καλούμενοι ὁ Λευκὸς Ἐλστερ καὶ ὁ Λούππης.
Ἐλη ἐκάλυπτον πρότερον τὴν πεδιάδα ταύτην· ἀλλ'
ὅσον ἐπληθύνοντο οἱ κάτοικοι τῆς Λειψίας, ἢ γῆ βαθ-
μηδὸν ἐξηραίνετο, οἱ βάλλοι ἐπληροῦντο, ἢ καλλιέργεια
ἐξετείνετο, καὶ ἡ καρποφορία καὶ τὸ ὑγεινὸν τοῦ τόπου
μεγάλως προεβιάζοντο, ὥστε ἀνθηραὶ κῶμαι κατέχουσι
τώρα τὴν γῆν, ἥτις ἐκαλύπτετο ποτε μὲ λιμνία στασίμου
ὑδάτος.

Τῆς Λειψίας ἢ περὶ τοὺς λόγους φήμη προέρχεται
κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν εἰς αὐτὴν παράδοξον συγ-
κέντρωσιν τοῦ Γερμανικοῦ βιβλιοποιοῦ· ὅχι ὅτι ὄλα
τὰ προϊόντα τῶν Γερμανῶν συγγραφέων τυπώνονται
ἀναγκαῖως ἐνταῦθα· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς ὀποιον μέρος τῆς
Γερμανίας καὶ ἂν τυπωθῇ βιβλίον τι, εἰς τὴν Λειψίαν